

Milá děvčata,

srdečně zdravím všechny z Vás, které jste se chystaly na letošní

již 30. ročník

TÁNÍ LEDŮ v našich srdcích.

Je čas na roztávání ledů v našich srdcích. Každý rok si to připomínáme vzápětí po Velikonočním ránu. Letos to máme trošku dobrodružnější - no načase, vždyť už to je třicátý ročník! Vždycky jsme se na život připravovali a letos nám Život sám připravil život plný překvapení a možná i nečekané náročnosti.

Najednou musí naše srdce roztávat v trpělivosti, v úctě k druhým, i když jsme zrovna sami nabroušeni, musí roztávat k lásce skutečné. Nejen ve slovech, a když si sami vymýšlíme podmínky a okolnosti.

Asi už tušíš, že vzhledem k situaci nouzového stavu v naší zemi nebude Tání ledů tak, jak je známe. To je výzva! Výzva k životu a „roztávání“. A tak Tě chci moc a moc pozdravit, povzbudit a pozvat, i když si na to letos možná nebudeš třeba hned troufat.

Většinou začínám tento dopis slovy výzvy. Například v loni znělo v úvodu "...vás všechny, které se chcete spolu s námi vydat na cestu objevování zázraků i v obyčejných a někdy i v těžkých chvílích našeho života, zveme..."

A Vy, které na výzvu odpovíte a přijdete, pak na svých trasách prožíváte něco jako „trénink na život“. A čím jste starší, tím ten „trénink“ dostává skutečnější podobu - od zvírátek a Večerníčků na malé trase, přes princezny a pohádkové příběhy střední trasy až k příběhům velké trasy, které píše sám život zralých děvčat, maminek, babiček.

Letos toto „trénování na život“ neprožijeme. Víme ale (a v každém dopise si to rok co rok připomínáme), že „naše“ Tání ledů není o počasí, ani o ročním období, ale že jde o snahu tání ledů v našich srdcích! O odvahu pustit alespoň pár paprsků Sluníčka tam, kde jsou chladná a zamrzlá místa v našich vztazích, rodinách, přátelstvích... A to je přece možné bez ohledu na venkovní počasí, osobní náladu nebo nouzový stav v zemi!

A tak, když nám letos okolnosti nabízejí jinou podobu „učit svá srdce roztávat“ do krásy a věrnosti života, tak chceme této nabídky Života využít a „zabrat“ ještě hlouběji!

Trénink je důležitý! Ale teď je potřeba to, co jsme roky trénovaly, projevit v životě! A tak Tě srdečně zvu k netradičnímu prožívání již 30. ročníku Tání ledů tam, kde právě teď jsi.

Příležitostí k dobrodružství je v této době víc než dost. A způsobů, jak jich využít, taky!

Je v Tvém okolí někdo osamělý, kdo si teď nemůže zajít na nákup nebo do lékárny? Šance pro Tebe! Vezmi roušku a jdi, jestli to dokážeš!

A ten starý soused nemá roušku? Ušij mu ji!

Maminka neví, kde ji hlava stojí, protože musí zajistit kromě svých běžných povinností doma a v práci navíc i vyučování všech dětí? Uvař ji kafe!

Doma v bytě panuje „ponorka“ a nejraději bys nikoho neviděla a vypadla někam hooooódně daleko (Jak já Ti rozumím!).

To je výzva! Co třeba jen tak upéct buchtu, všimnout si sestry a pochválit ji účes, případně se jí nabídnout, že ji úplně originálně a hezky učešeš.

Udělat místo maminky večeri nebo položit mobil a nějak hezky zabavit vřískajícího malého bráčku...prostě jen pustit pár paprsků Sluníčka k Vám domů?

Věř, že to samé prožívám taky. A i když se mi víckrát nechce, než chce, snažím se o to den co den, znovu. Prostě proto, že chci doma Sluníčko☀, kterému dávám šanci roztávat ledy!

Vzpomeneš si na loňské motto?

„NEEXISTUJE TĚŽKOST, ZE KTERÉ BY ZÁROVEŇ NEMOHL VYKLÍČIT I ZÁZRAK...“
Trefné, že?

Takže se chopme příležitosti a dejme šanci téhle výjimečné době, aby i z těchto dní mohly vykvést zázraky.

A protože na závěr každého Tání ledů bývá „vyhodnocení“, tak podle situace buď na konci prázdnin, nebo na podzim (dám vědět) se uskuteční netradiční „vyhodnocení“ našeho snažení! Už teď se těším na Vaše zážitky a vyzkoušené nápady, jak všemožně se dají rozpouštět ledy v našich srdcích a mezi námi navzájem☺

Přeji Ti Sluníčko v srdci a radostné a vděčné Velikonoce.

Ano, i bez pomlázky, nabarvených vajíček a grilování na zahradě s přáteli, máme důvod k radosti! Vždyť přestože jsem často spíš ta zamrzlá kostka ledu, je tu vždycky Sluníčko - a je tady opravdu konkrétně pro mě! (a pro Tebe taky☺).

Sluníčko, které si moc přeje mě svými paprsky pokaždé znovu a znovu rozehřát a kamarádit se se mnou. Ti, kteří jsou křesťané (já taky a jsem za to vděčná) mají ten bonus, že ví, kdo tím skutečným Sluníčkem, které umí roztát ledy, je - Pán Ježíš. A to je velký důvod k radosti i možnost se pořádně o Něj opřít!

Takže Sluníčko do srdce, roušku na pusu a hurá „na trasu“ a do díla. A dá-li Bůh, těším se na Tebe a na každou z Vás v „závěru“ 30. ročníku Tání ledů!

Která by ses chtěla na tuto letošní, možná těžší trasu než jindy, připojit a měla bys z toho radost, že o sobě budeme vědět, můžeš mi napsat třeba svůj email (můj: misa.hulko@seznam.cz). Můžeme se občas povzbudit a napsat si, až přijde čas k závěrečnému „vyhodnocení“ a natěšení zase na další ročník (který, doufám zase bude originál, jako ostatně vždycky)!

Měj se krásně

Miša